

23 lipca 2026 r.

Załącznik B

Streszczenie

Pytanie 1 na karcie do głosowania

Propozycja poprawki do Karty: Przyspieszenie procedury udzielania zgody odwoławczej na korzystanie z przestrzeni publicznej

Ta propozycja uprościłby procedurę udzielania przez Miasto właścicielowi nieruchomości „zgody odwoławczej” na wykorzystywanie mienia publicznego do celów prywatnych, takich jak ławki, rampy, donice i kawiarnie. Zniosłoby to wymóg przeprowadzenia przez agencję miejską przesłuchania przed udzieleniem zgody odwoławczej oraz wymóg publikowania powiadomień w gazetach przed przesłuchaniami publicznymi dotyczącymi zgód odwoławczych i koncesji. Jeśli chodzi o kawiarnie na chodnikach, proponowana poprawka do Karty pozbawiłaby Radę Miasta uprawnień do odrzucania wniosków o tworzenie takich kawiarni, zachowując jednocześnie wymóg powiadomienia odpowiedniej Rady Dzielnicy (Community Board), przewodniczącego borough (Borough President) i radnego (Councilmember).

Zgody odwoławcze

Osoby fizyczne i podmioty mogą korzystać z przestrzeni publicznej należącej do miasta wyłącznie w określonych okolicznościach i tylko za zgodą Miasta. Prywatna firma świadcząca usługi publiczne, np. dostawca energii elektrycznej lub operator przystanków autobusowych, przed instalacją infrastruktury musi uzyskać koncesję od Miasta. Miasto przyznaje uprawnienia do budowy i utrzymywania obiektów na ulicach lub chodnikach albo pod nimi w postaci tzw. „zgody odwoławczej”.

Właścicielom nieruchomości lub biznesów często udziela się zgody odwoławczej na umieszczanie obiektów na chodniku przed nieruchomością. Typowe przykłady zgód odwoławczych obejmują zezwolenia na budowę rampy dostępowej dla osób niepełnosprawnych, wiaty na pojemniki na śmieci lub umieszczenie ławki na chodniku. Właściciel restauracji musi uzyskać zezwolenie oraz zgodę odwoławczą na prowadzenie kawiarni na chodniku lub na jezdni przed swoim lokalem. Miasto może w dowolnym momencie cofnąć zgodę odwoławczą. Każda zgoda odwoławcza wymaga uiszczenia dorocznej opłaty, stanowiącej rekompensatę dla Miasta za korzystanie z mienia publicznego.

Aby uzyskać zgodę odwoławczą, osoba fizyczna lub podmiot gospodarczy musi złożyć wniosek do Departamentu Transportu (DOT). DOT lub, w przypadku infrastruktury telekomunikacyjnej, Biuro ds. Technologii i Innowacji (OTI), musi zorganizować publiczne przesłuchanie, a wnioskodawca musi pokryć koszty dwukrotnej publikacji

23 lipca 2026 r.

powiadomienia o tym przesłuchaniu w lokalnych gazetach. Wymagane jest również powiadomienie Rady Dzielnicy (Community Board) i radnego miejskiego, a powiadomienie musi być zamieszczone w gazecie City Record przez 15 dni. DOT (lub OTI, za zgodą DOT) może wówczas udzielić zgody odwoławczej, pod warunkiem uzyskania zgody burmistrza. Podobne wymogi dotyczące przesłuchań i powiadomień mają zastosowanie do koncesji.

Zgody odwoławcze na prowadzenie kawiarni na chodnikach podlegają dodatkowym wymogom proceduralnym. Projekt utworzenia kawiarni na chodniku wymaga oceny przez lokalną Radę Dzielnicy, a jeśli DOT wyrazi zgodę odwoławczą, Rada Miasta może przegłosować jej odrzucenie. Kawiarnie uliczne, gdzie stoliki ustawione są na ulicy, a nie na chodniku, nie podlegają tym dodatkowym wymogom.

Proponowane zmiany

Propozycja znosiłaby wymóg przeprowadzenia publicznego przesłuchania w sprawie każdej zgody odwoławczej. W zamian DOT lub OTI mogłyby według własnego uznania zdecydować, czy zorganizować publiczne przesłuchanie w sprawie proponowanej zgody odwoławczej.

Powiadomienie o publicznym przesłuchaniu w sprawie zgody odwoławczej lub koncesji nie musiałoby być umieszczane w gazetach, a jedynie w gazecie City Record przez 6 dni zamiast 15. DOT lub OTI musiałyby przekazać powiadomienie o wniosku o wydanie zgody odwoławczej Radzie Dzielnicy, radnemu miejskiemu i przewodniczącemu borough, a także zapewnić im możliwość zgłoszenia uwag.

Kawiarnie na chodnikach podlegałyby takiej samej procedurze jak wszystkie inne zgody odwoławcze. Oznaczałoby to, że Rada Miasta nie miałaby już uprawnień do odrzucenia wniosku o udzielenie odwoławczej zgody na prowadzenie kawiarni na chodniku.

Wdrażanie

Proponowane poprawki do Karty weszłyby w życie 1 marca 2027 r. i dotyczyłyby wniosków o udzielenie zgody odwoławczej złożonych przed tą datą.

Pytanie 2 na karcie do głosowania

Propozycja poprawki do Karty: Ograniczenie formalności administracyjnych dla wykonawców projektów dla Miasta; wymóg regularnych posiedzeń Komisji ds. Polityki Zamówień Publicznych

Wniosek ten wprowadziłby szereg zmian w przepisach miejskich dotyczących zamówień publicznych. Umożliwiłoby to Komisji ds. Polityki Zamówień Publicznych (Procurement Policy Board) uproszczenie kwestionariusza, który wykonawcy muszą wypełnić przed ubieganiem się o kontrakty miejskie, aby zmniejszyć obciążenia dla mniejszych przedsiębiorstw zawierających umowy z miastem; zniesienie wymogu, by agencje organizowały co roku przesłuchanie dotyczące sprawozdania z umów o świadczenie usług na rzecz klientów; upoważnienie burmistrza do przekazania agencjom uprawnień do zatwierdzania niektórych kontraktów oraz nałożenie na Komisję ds. Polityki Zamówień Publicznych obowiązku zwoływania posiedzeń co najmniej raz na kwartał w celu zwiększania przejrzystości w miejskich przepisach regulujących zamówienia publiczne.

Dotychczasowe procedury

Obecnie burmistrz i kontroler finansowy (Comptroller) mają obowiązek prowadzenia kwestionariusza do wypełniania przez potencjalnych wykonawców prac dla miasta. Konkretne pytania zostały określone w przepisach lokalnych i obejmują skomplikowanie, szczegółowe wymagania. Wszyscy wykonawcy objęci wymogiem wypełnienia kwestionariusza muszą wypełnić ten sam kwestionariusz. Burmistrz i kontroler finansowy ponoszą wspólną odpowiedzialność za wszystkie decyzje merytoryczne dotyczące kwestionariusza. Agencje udzielające zamówień na usługi dla klientów mają obowiązek opracowywać co roku plan i harmonogram w odniesieniu do tych zamówień oraz zorganizować przesłuchanie przed ich ostatecznym zatwierdzeniem.

Burmistrz oraz dyrektor Biura ds. Usług Kontraktowych przy Urzędzie Burmistrza (Mayor's Office of Contract Services) są upoważnieni do przekazywania różnych swoich uprawnień w zakresie zatwierdzania kontraktów naczelnikom ds. zamówień publicznych w poszczególnych agencjach. Burmistrz nie może jednak przekazać uprawnień do zatwierdzania kontraktów o wartości przekraczającej 5 milionów dolarów, przyznawanych w trybie innym niż przetarg konkurencyjny.

Karta Miasta ustanawia Komisję ds. Polityki Zamówień Publicznych, która

23 lipca 2026 r.

wprowadza zasady dotyczące procedur udzielania zamówień publicznych przez Miasto. W skład Komisji wchodzi trzy osoby mianowane przez burmistrza oraz dwie osoby mianowane przez kontrolera finansowego. Komisja nie ma obowiązku organizowania posiedzeń według określonego harmonogramu.

Proponowane zmiany

Wniosek ten upoważniłby Komisję ds. Polityki Zamówień Publicznych do ustalenia treści kwestionariusza, który muszą wypełnić potencjalni wykonawcy usług na rzecz Miasta. Komisja ds. Polityki Zamówień Publicznych byłaby uprawniona do wydawania przepisów zezwalających niektórym wykonawcom – w tym wykonawcom realizującym zamówienia o wartości poniżej określonej kwoty progowej lub małym biznesom – na udzielanie odpowiedzi na inne pytania lub jedynie na część z nich, w celu zmniejszenia obciążeń tych wykonawców. Biuro ds. Usług Kontraktowych przy Urzędzie Burmistrza byłoby odpowiedzialne za wdrażanie zasad określonych w niniejszych przepisach. Komisja ds. Przeglądu Koncesji i Zezwoleń (Franchise and Concession Review Committee) miałaby takie same uprawnienia dotyczące kwestionariusza jak Komisja ds. Polityki Zamówień Publicznych w odniesieniu do koncesji i zezwoleń.

Agencje przyznające kontrakty na usługi dla klientów nie byłyby już zobowiązane do publikowania wstępnych planów usług dla klientów ani do organizowania przesłuchania w sprawie takich planów. Nadal miałyby obowiązek opracowania takiego planu co roku.

Burmistrz mógłby delegować uprawnienia do zatwierdzania kontraktów o wartości przekraczającej 5 milionów dolarów, przyznawanych w trybie innym niż przetarg konkurencyjny, naczelnikom ds. zamówień publicznych w poszczególnych agencjach, za zgodą komisarza danej agencji.

Zgodnie z tą propozycją Miasto otrzymałoby na stałe uprawnienie do ustalania okresów publicznego powiadamiania i zgłaszania uwag – zamiast organizowania publicznego przesłuchania – w przypadku kontraktów na kwoty powyżej określonego limitu. Upoważniłoby to Komisję ds. Polityki Zamówień Publicznych do ustalenia kwoty progowej, powyżej której kontrakty podlegałyby wymogowi ogłoszenia publicznego i zgłaszania uwag.

Komisja ds. Polityki Zamówień Publicznych miałaby obowiązek zbierać się co kwartał. Miałaby również prawo do zwiększania minimalnej wartości kontraktów, powyżej której agencje będą musiały uwzględniać uwagi opinii publicznej.

23 lipca 2026 r.

Wdrażanie

Poprawki do Karty upoważniające burmistrza do przekazywania uprawnień naczelnikom ds. zamówień publicznych w poszczególnych agencjach, znoszące wymóg organizowania przez agencje przesłuchań dotyczących planów obsługi klientów oraz upoważniające Komisję ds. Zamówień Publicznych do opracowania przepisów dotyczących kwestionariusza przed przyznaniem kontraktu weszłyby w życie natychmiast po potwierdzeniu, że wyborcy przyjęli tę propozycję.

Wymóg, aby Komisja ds. Polityki Zamówień Publicznych zbierała się co kwartał, wszedłby w życie 1 stycznia 2027 r.

Upoważnienie Komisji ds. Polityki Zamówień Publicznych do zwiększania minimalnej wartości kontraktów, powyżej której agencje mają obowiązek uwzględniać uwagi opinii publicznej, weszłoby w życie 1 października 2030 r.

Pytanie 3 na karcie do głosowania

Propozycja poprawki do Karty: Przyspieszenie realizacji projektów poprawy bezpieczeństwa ulic, zbycia nieużywanych nieruchomości miejskich, dzierżawy powierzchni biurowych

Streszczenie

Propozycja ta uprościłaby zatwierdzanie projektów służących poprawie bezpieczeństwa ulic poprzez zniesienie niektórych wymogów dotyczących konsultacji wewnątrz-urzędowych. Propozycja umożliwiłaby również Departamentowi Usług Administracyjnych Miasta (DCAS) sprzedaż lub zbycie w inny sposób mniejszych nieruchomości należących do Miasta oraz praw do zabudowy w ramach przyspieszonej procedury rozpatrywania wniosków zagospodarowania przestrzennego, zatwierdziła na stałe program pozwalający DCAS na sprzedaż niektórych nieruchomości nienadających się pod zabudowę bez publicznej aukcji oraz przyspieszyłaby proces pozyskiwania przez miasto powierzchni biurowej dla pracowników miejskich poprzez zniesienie obowiązku przeprowadzania publicznego przesłuchania przed Miejską Komisją Planowania oraz przeglądu przez Radę Miasta.

Projekty poprawy bezpieczeństwa ulic

Obecnie lokalne przepisy wymagają od agencji miejskich przejścia określonych procedur przed rozpoczęciem realizacji „dużego projektu transportowego”. Za duże projekty transportowe uznaje się projekty zmiany przebiegu drogi – w tym poprzez likwidację pasa ruchu lub pasa parkingowego – na odcinku dłuższym niż cztery kolejne przecznice lub 1000 stóp, a także projekty polegające na dodaniu lub likwidacji ścieżki rowerowej o dowolnej długości. W tej procedurze każda agencja realizująca duży projekt transportowy (najczęściej Departament Transportu, czyli DOT) musi powiadomić różne organy oraz lokalną Radę Dzielnic, a także dokonać prezentacji projektu na jej wniosek. Ta agencja musi również konsultować się z innymi agencjami, w tym z Komendą Policji, Strażą Pożarną, Departamentem ds. Małych Przedsiębiorstw oraz Biurem Burmistrza ds. Osób Niepełnosprawnych. Straż Pożarna musi również skonsultować się z odpowiednimi remizami w pobliżu dużego projektu transportowego. Agencja realizująca projekt musi poświadczyć, że wszystkie te konsultacje miały miejsce. Te wymogi dotyczące poświadczenia i prezentacji mogą powodować opóźnienia w realizacji projektów związanych z bezpieczeństwem ulic.

Proponowana poprawka do Karty zniosłaby wszelkie wymogi, zgodnie z którymi agencja, z którą konsultowany jest duży projekt transportowy, musi prowadzić

rozmowy z kimkolwiek innym niż szef takiej agencji. Tym samym Straż Pożarna nie miałaby już obowiązku konsultacji z zainteresowanymi remizami w przypadku, gdy Departament Transportu (DOT) zaproponuje realizację dużego projektu transportowego. Ponadto ta propozycja określiłaby jasno, że DOT może stwierdzić, iż istnieje istotna konieczność natychmiastowej realizacji projektu w celu zapewnienia bezpieczeństwa publicznego w oparciu o takie czynniki, jak dane dotyczące wypadków, aby agencja mogła rozpocząć prace nad projektem przed złożeniem wymaganego zawiadomienia do zainteresowanego członka Rady Miasta, senatora, radnego stanowego oraz Rady Dzielnic.

Wreszcie, zgodnie z niniejszą propozycją, brak konsultacji z agencją nie unieważniałby projektu. W przypadku uchwalenia tej poprawki DOT nadal miałby obowiązek konsultacji z innymi agencjami przed wdrożeniem dużego projektu transportowego, jednak błędy techniczne lub nieumyślne naruszenie tej procedury nie mogłyby stanowić podstawy do wstrzymania lub cofnięcia realizacji projektu poprawy bezpieczeństwa ulic.

Zbywanie nieruchomości należących do Miasta

Propozycja przewiduje: (1) możliwość zbywania działek miejskich o powierzchni nieprzekraczającej 10 000 stóp kwadratowych oraz praw do zabudowy na terenach zabytkowych należących do Miasta według przyspieszonej procedury rozpatrywania wniosków zagospodarowania przestrzennego, (2) nadanie stałego charakteru programowi sprzedaży działek nienadających się pod zabudowę właścicielom sąsiednich posesji bez przeprowadzania publicznej aukcji, oraz (3) zniesienie obowiązku przeprowadzenia jednego z publicznych przesłuchań wymaganych obecnie po uzyskaniu przez Miasto zezwolenia na zbycie swojej nieruchomości.

Obecnie Karta Miasta nakłada na DCAS obowiązek przejścia różnych procedur przy sprzedaży, dzierżawie lub innym sposobie zbycia nieruchomości należących do Miasta. Z nielicznymi wyjątkami sprzedaż, dzierżawa i inne formy zbycia nieruchomości Miasta muszą zostać poddane przeglądowi w ramach Jednolitej Procedury Przeglądu Zagospodarowania Przestrzennego (ULURP) – trwającej siedem miesięcy procedury, która rozpoczyna się od wydania opinii doradczych przez właściwą Radę Dzielnic i przewodniczącego borough, a następnie obejmuje przegląd i głosowanie w Miejskiej Komisji Planowania oraz Radzie Miasta. Gdy Miasto uzyska prawo do zbycia swojej nieruchomości, może ją wynająć lub sprzedać w drodze publicznej aukcji oferentowi, który zaproponuje najwyższą cenę.

Jedyny wyjątek od tych wymogów pozwala DCAS na sprzedaż niektórych działek nienadających się pod zabudowę właścicielom sąsiednich nieruchomości bez

publicznej aukcji, z wykorzystaniem przyspieszonej procedury rozpatrywania spraw dotyczących zagospodarowania przestrzennego (ELURP), która przewiduje 60-dniowy okres rozpatrywania wniosku przez Radę Dzielnicy wraz z publicznym przesłuchaniem oraz równoległą ocenę przez przewodniczącego borough, a następnie publiczne przesłuchanie i ostateczną decyzję Miejskiej Komisji Planowania, jednak bez dalszego przeglądu przez Radę Miasta. Działki nienadające się do zabudowy mogą następnie zostać sprzedane właścicielowi sąsiedniej nieruchomości bez przeprowadzania publicznej aukcji, jednak ten wyjątek od aukcji wygasa w 2030 roku.

Ponadto, jeżeli od ostatecznego zatwierdzenia zbycia zgodnie z procedurą ULURP do zawarcia umowy faktycznie regulującej zbycie tej nieruchomości upłyną dwa lata, Miasto ma obowiązek zorganizować dodatkowe przesłuchanie, ogłaszając je publicznie z 45-dniowym wyprzedzeniem.

Ta propozycja zmieniałaby proces zbycia na kilka sposobów. Po pierwsze, umożliwiłaby DCAS sprzedaż, dzierżawę lub inne zbycie należących do Miasta nieruchomości, których powierzchnia nie przekracza 10 000 stóp kwadratowych, i które nie są indywidualnymi zabytkami lub obejmują wyłącznie prawa do zabudowy na terenie należącym do Miasta i uznanym za zabytek, z wykorzystaniem przyspieszonej procedury ELURP. Do przyspieszonej procedury opisanej w niniejszym pytaniu referendum kwalifikowałyby się wyłącznie projekty o potwierdzonym braku potencjalnego znaczącego negatywnego wpływu na środowisko. Jeżeli projekt ze względu na swoją wielkość lub charakter wymaga analizy wpływu na środowisko zgodnie z prawem stanowym i lokalnym, nadal będzie podlegać bardziej szczegółowej ocenie w ramach procedury ULURP. Zmiana ta skróciłaby proces rozpatrywania wniosków dotyczących działek o niewielkiej powierzchni, mniejszych niż 10 000 stóp kwadratowych, oraz wszelkich praw do zabudowy ponad terenem zabytkowym należącym do Miasta.

Po drugie, wniosek ten nadałby charakter stały uprawnieniu DCAS do sprzedaży niektórych działek nienadających się pod zabudowę właścicielom sąsiednich nieruchomości bez publicznej aukcji.

Po trzecie, zniesiony byłby obowiązek przeprowadzenia publicznego przesłuchania, które jest obecnie wymagane, gdy między zatwierdzeniem przez Radę decyzji o zbyciu nieruchomości a zawarciem umowy o jej zbyciu upłyną ponad dwa lata.

Pozyskiwanie przestrzeni biurowych

Obecnie każda propozycja pozyskania powierzchni biurowej dla pracowników Miasta, w tym dzierżawa powierzchni biurowej w istniejących budynkach, podlega

23 lipca 2026 r.

obowiązkowi powiadamiania lokalnej Rady Dzielnicy oraz wszystkich przewodniczących borough, przesłuchania i głosowania przed Miejską Komisją Planowania, a także możliwość odrzucenia umowy dzierżawy przez Radę Miasta większością dwóch trzecich głosów. W praktyce DCAS prowadzi długotrwałe negocjacje z właścicielami budynków biurowych, zanim przedstawi propozycję pozyskania Komisji Planowania Miejskiego i Radzie Miasta.

Proponowana poprawka do Karty zniosłaby wymóg przeprowadzenia przesłuchania i uzyskania zgody przez Miejską Komisję Planowania Przestrzennego oraz pozbawiłaby Radę Miasta prawa do odrzucania transakcji pozyskiwania przestrzeni biurowych. Zamiast tego komisarz DCAS byłby zobowiązany do stwierdzenia, że pozyskanie przestrzeni biurowej leży w najlepszym interesie Miasta, do powiadomienia o zamiarze pozyskania powierzchni biurowej lokalnej Rady Dzielnicy, członka Rady Miasta oraz przewodniczącego borough, a także do powiadomienia Rady Miasta i kontrolera finansowego po sfinalizowaniu transakcji.

Wdrażanie

Proponowane poprawki do Karty weszłyby w życie natychmiast po poświadczeniu, że propozycja ta została przyjęta przez wyborców, z wyjątkiem propozycji dotyczącej nadania charakteru stałego upoważnienia DCAS do sprzedaży niektórych działek nienadających się pod zabudowę właścicielom sąsiednich nieruchomości bez przeprowadzania publicznej aukcji, która weszłaby w życie 31 grudnia 2030 r.

Pytanie 4 na karcie do głosowania

Propozycja poprawki do Karty: Uproszczenie procedur wydawania pozwoleń budowlanych oraz przeniesienie kompetencji w zakresie pozwoleń na projekty nadbrzeżne do Departamentu Budownictwa

Propozycja ta upoważniałaby komisarza Departamentu Budownictwa (DOB) do mianowania dodatkowych zastępców komisarza oraz dodatkowych komisarzy w borough, którzy mogliby zatwierdzać dokumentację budowlaną w procesie wydawania pozwoleń. Propozycja ta nakazałaby również DOB, we współpracy z Departamentem Ochrony Środowiska, Strażą Pożarną i Departamentem Transportu, opracowanie scentralizowanego systemu składania wniosków o pozwolenia na budowę i ich zatwierdzania. I wreszcie zgodnie z tą propozycją odpowiedzialność za wydawanie pozwoleń dotyczących terenów nadbrzeżnych zostałaby przeniesiona z Departamentu ds. Małych Przedsiębiorstw do DOB.

Dotychczasowe procedury

Obecnie Karta upoważnia komisarza DOB do mianowania jedynie dwóch zastępców komisarza, w tym pierwszego zastępcy. Karta nakazuje również komisarzowi DOB mianowanie jednego nadzorcy dla każdego borough. Dokumentacja budowlana musi zostać zatwierdzona przez komisarza, zastępcę komisarza lub nadzorcę borough.

Przed rozpoczęciem nowego projektu budowlanego wnioskodawca musi uzyskać pozwolenia różnych agencji. DOB odpowiada za większość pozwoleń budowlanych; Straż Pożarna weryfikuje projekty i wydaje pozwolenia na instalacje sygnalizacji przeciwpożarowej, Departament Ochrony Środowiska weryfikuje i zatwierdza plany zapobiegania zanieczyszczeniom wód opadowych, a Departament Transportu wydaje pozwolenia na wykorzystanie przestrzeni ulicznej w trakcie prac budowlanych. Każda agencja posiada własny system przyjmowania od wnioskodawców dokumentów do rozpatrzenia i zatwierdzenia.

DOB odpowiada za egzekwowanie Uchwały w sprawie zagospodarowania przestrzennego (zoning) oraz przepisów budowlanych na większości obszaru miasta, natomiast Departament ds. Małych Przedsiębiorstw odpowiada za egzekwowanie przepisów i wydawanie pozwoleń dotyczących niektórych obiektów wzdłuż nabrzeża, w tym obiektów i budynków inżynierii morskiej oraz gruntów należących do Miasta.

Proponowane zmiany

Propozycja upoważniałaby komisarza DOB do mianowania w razie potrzeby więcej

23 lipca 2026 r.

niż dwóch zastępców. Komisarz mógłby delegować uprawnienia na takich zastępców, z pewnymi ograniczeniami. Propozycja upoważniałaby również komisarza do mianowania w każdym borough komisarza zamiast nadzorcy i umożliwiałby komisarzowi mianowanie dodatkowych komisarzy borough do zatwierdzania dokumentacji budowlanej w całym mieście.

Propozycja ta nakazałaby DOB opracowanie scentralizowanego systemu składania wniosków o pozwolenia na budowę oraz wydawania pozwoleń i zatwierdzeń, z zastrzeżeniem dostępności środków budżetowych. Inne agencje wydające pozwolenia i zgody na nowe inwestycje budowlane, w tym Departament Ochrony Środowiska, Straż Pożarna oraz Departament Transportu, również będą zobowiązane do współpracy z DOB przy tworzeniu systemu oraz do przyjmowania wniosków za jego pośrednictwem. System ten należałoby wprowadzić do 2030 r. lub w późniejszym terminie, który DOB uzna za wykonalny.

I wreszcie, zgodnie z propozycją, odpowiedzialność za wydawanie pozwoleń na budowę w strefie nadbrzeżnej zostałaby przeniesiona z Departamentu ds. Małych Przedsiębiorstw na DOB. DOB egzekwowałaby przepisy dotyczące zagospodarowania przestrzennego oraz przepisy budowlane na terenie nadbrzeża. Obowiązujące zezwolenia i zgody wydane przez Departament ds. Małych Przedsiębiorstw lub agencje, które go poprzedzały, pozostaną ważne.

Wdrażanie

Proponowane poprawki do Karty, przewidujące przeniesienie wydawania pozwoleń na budowę obiektów nadbrzeżnych na DOB, weszłyby w życie 31 grudnia 2030 r. lub z dniem wejścia w życie przepisów regulujących budowę, przebudowę i rozbiórkę obiektów nadbrzeżnych, jeżeli zaczną one obowiązywać wcześniej. Pozostałe poprawki do Karty zawarte w tej propozycji weszłyby w życie natychmiast po poświadczeniu, że wyborcy przyjęli je.

Pytanie 5 na karcie do głosowania

Propozycja poprawki do Karty: Ustalenie docelowej wysokości głównego funduszu rezerwowego w celu zapewnienia wystarczających rezerw budżetowych

Propozycja określałaby docelową kwotę środków, jaką Miasto powinno utrzymywać w funduszu stabilizacji dochodów (znanym również jako główny fundusz rezerwowy, ang. Rainy Day Fund) oraz w innych funduszach rezerwowych. Biuro Burmistrza ds. Zarządzania i Budżetu byłoby zobowiązane do opublikowania metodologii ustalania wysokości wpłat na główny fundusz rezerwowy. Zgodnie z tą metodologią wpłaty byłyby wymagane pod warunkiem przydzielenia środków w corocznym procesie budżetowym. Ta metodologia będzie podlegać 30-dniowemu okresowi konsultacji publicznych oraz publicznych przesłuchań. Miasto nie mogłoby wypłacić więcej niż 50 procent funduszu, chyba że burmistrz poświadczyłby istnienie istotnej potrzeby finansowej.

Główny fundusz rezerwowy

Główny fundusz rezerwowy to fundusz, w którym nadwyżki dochodów z danego roku są odkładane z myślą o wykorzystaniu w przyszłości na pokrycie luk budżetowych spowodowanych na przykład spowolnieniem gospodarczym, sytuacjami nadzwyczajnymi lub nieprzewidzianym spadkiem dochodów. Taki fundusz rezerwowy może być alternatywą dla podnoszenia podatków i ograniczania usług w sytuacjach konieczności budżetowej.

W 2019 roku wyborcy z Nowego Jorku zatwierdzili poprawki do Karty Miasta, upoważniające Miasto do utworzenia głównego funduszu rezerwowego, a w 2020 roku zgromadzenie ustawodawcze wprowadziło odpowiednie zmiany w prawie stanowym. Przepisy te nie nakładają na Miasto obowiązku wpłat ani utrzymywania określonej kwoty na głównym funduszu rezerwowym. W zamian decyzja o wpłatach środków na ten fundusz należy do burmistrza i Rady Miasta i jest podejmowana w corocznym procesie negocjacji budżetu.

Prawo stanowe zabrania Miastu wypłacania ponad 50 procent środków zgromadzonych w głównym funduszu rezerwowym, chyba że burmistrz poświadczy istnienie istotnej potrzeby finansowej.

Proponowane zmiany

Propozycja przewiduje ustalenie kwoty docelowej środków utrzymywanych przez Miasto w głównym funduszu rezerwowym i innych funduszach na 12 procent

dochodów miasta z podatków uzyskanych w poprzednim roku budżetowym.

Biuro Zarządzania i Budżetu (OMB), w porozumieniu z kontrolerem finansowym, byłoby również zobowiązane do opublikowania metodologii opisującej sposób wpłaty środków na główny fundusz rezerwowy w każdym przypadku, gdy saldo tego funduszu spadnie poniżej kwoty określonej powyżej. Metodologia ta musiałaby uwzględniać trendy wzrostu dochodów, wysokość nadwyżki operacyjnej Miasta oraz wszelkie inne czynniki uznane za istotne dla zapewnienia racjonalnego zarządzania finansami publicznymi. Metodologia mogłaby zakładać, że wpłaty będą dokonywane w ciągu kilku lat dla osiągnięcia celu, i że w latach trudności finansowych Miasta wpłaty nie będą dokonywane, nawet jeśli nie wpłynęła kwota docelowa. Wpłaty na główny fundusz rezerwowy zgodnie z niniejszą metodologią następowałyby po przyznaniu środków w procedurze budżetowej, za zgodą burmistrza i Rady Miasta.

Metodologia musiałaby zostać opublikowana do maja 2027 r., a następnie zaktualizowana do maja 2030 r. i nie rzadziej niż co cztery lata po tej dacie.

Przed opublikowaniem ostatecznej wersji metodologii OMB byłoby zobowiązane do zamieszczenia jej projektu w gazecie City Record co najmniej 30 dni przed datą przesłuchania w tej sprawie. Co najmniej 30 dni przed opublikowaniem proponowanej metodologii OMB będzie zobowiązane przekazać ją przewodniczącemu Rady, kontrolerowi finansowemu stanu oraz Komisji Kontroli Finansowej stanu Nowy Jork.

Wniosek ten zabraniałby również Miastu wypłaty ponad 50 procent środków zgromadzonych w funduszu rezerwowym, chyba że burmistrz poświadczy istnienie istotnej potrzeby finansowej, zgodnie z przepisami prawa stanowego.

Wdrażanie

Proponowana poprawka weszłaby w życie natychmiast po poświadczeniu, że wyborcy przyjęli tę propozycję.